

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 12Csp/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819201104
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Chlebo
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2022:5819201104.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudcom JUDr. Martinom Chlebom, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: Y. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, C., v konaní o zaplatenie 3 429,57 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie sa z a s t a v u j e v časti 510,23 Eur.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1 500 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 500 Eur od 21.05.2019 do zaplatenia, a to všetko formou pravidelných mesačných splátok vo výške 70 Eur splatných k 25. dňu v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom rozhodnutie súdu nadobudne právoplatnosť. Nezaplatenie čo i len jednej splátky riadne a včas spôsobuje stratu výhody splátok a okamžitú splatnosť celého dlhu.

III. Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a.

IV. Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 27.06.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť v prospech žalobcu sumu 3429,57 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3429,57 EUR od 21.05.2019 do zaplatenia. Zároveň žalobca žiadal priznanie nároku na náhradu trov konania. Žalobca podaním zo dňa 20.04.2020 zobral žalobu späť v časti predstavujúcej poplatky a sankčný úrok spolu vo výške 510,23 EUR. V konečnom dôsledku tak žalobca žaloval sumu 2919,34 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2919,34 EUR od 21.05.2019 do zaplatenia.

2. Podľa § 145 ods. 2 CSP:

Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatií žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

3. Nakoľko k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo pred prvým pojednávaním, nebolo potrebné podľa § 146 ods. 1 druhá veta CSP zisťovať názor žalovanej k tomuto čiastočnému späťvzatiu žaloby. Aplikujúc § 145 ods. 2 CSP súd zastavil konanie v časti 510,23 EUR. Uvedeným rozhodnutím bolo konanie zastavené aj vo vzťahu k príslušenstvu tejto sumy, ktorým bol k nej prislúchajúci úrok z omeškania.

4. Podľa § 282 CSP, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

Podľa § 285 CSP, odôvodnenie rozsudku pre uznanie nároku obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre uznanie nároku.

Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

5. Žalovaná na pojednávaní dňa 04.01.2022 uviedla, že si požičala 1500 EUR a túto sumu je ochotná splácať po 70 EUR mesačne. Žalobca podaním z 04.01.2022 navrhol pre prípad, že žalovaná uzná uplatnený nárok, aby súd vo veci rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku.

6. Uznanie nároku je úkonom procesnoprávnej povahy a súd naň musí prihliadnúť bez toho, aby zároveň skúmal prejednávajúcu vec z hmotnoprávnej stránky.

7. Vzhľadom k tomu, že boli splnené všetky zákonom požadované podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku v časti uplatnenej sumy 1500 EUR, súd v zmysle § 282 a nasl. CSP vydal rozsudok pre uznanie nároku (výrok II.). Príslušenstvom istiny 1500 EUR je aj úrok z omeškania (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka), súd preto priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške určenej všeobecne záväzným právnym predpisom (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.). Vzhľadom k tomu, že obe strany súhlasili, aby žalovaná priznaný nárok uhradzovala v splátkach po 70 EUR mesačne, tak súd žalovanú zaviazal na zaplatenie priznaného nároku v splátkach podľa § 232 ods. 4 CSP.

8. Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že žalovaná dňa 04.01.2016 vyplnila žiadosť o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty Bankomatka Quatro a zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Žiadosť“). V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej len „Pôvodný veriteľ“) v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. platných a účinných v čase podpisu Žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti zo strany Pôvodného veriteľa došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty Pôvodného veriteľa. Zo strany Pôvodného veriteľa bola Žiadosť schválená dňa 04.01.2016. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajúcej z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaná vyplnením a podpísaním Žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využívala. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 1500 EUR so zmluvným úrokom vo výške 22.80 % ročne, so štandardnou splátkou vo výške 50,00 EUR mesačne.

9. Žalovaná vo vzťahu k časti uplatňovaného nároku, ktorú časť neuznala, žiadala žalobu zamietnuť.

10. Žalovaná poukázala na to, že Zmluva o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty Bankomatka Quatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 50587436 z 18.12.2015 neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a preto je poskytnutý úver nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

11. Súd vydal platobný rozkaz č.k. 12Csp/25/2019-25 zo dňa 24.07.2019. Nakoľko žalovaná voči platobnému rozkazu podala odpor, súd uvedený platobný rozkaz uznesením č.k. 12Csp/25/2019-58 zo dňa 08.11.2019 zrušil a pokračoval v konaní.

12. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín tvoriacich súdny spis.

13. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 prvej vety Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené.

Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka, resp. celkovo v oblasti súkromného práva predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j. že sa dostane do sféry jeho dispozície - už tým okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámil s obsahom hmotnoprávného úkonu, postačuje že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah (uznesenie najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo/36/2020, R4/2021, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/129/2010, R 27/2011)

15. Podľa § 92 ods. 8 prvá a tretia veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o bankách“) účinného v čase postúpenia žalovanej pohľadávky z Pôvodného veriteľa na žalobcu (18.07.2019):

Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase postúpenia žalovanej pohľadávky z Pôvodného veriteľa na žalobcu (18.07.2019):

Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

16. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje podmienky, ktorých splnenie je nevyhnutné pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktorú má voči klientovi, na inú banku, alebo aj na osobu, ktorá nie je bankou. Postúpenie pohľadávky v rozpore s uvedeným ustanovením má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení podľa § 39 Občianskeho zákonníka. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo/92/2018, obdobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017, R 60/2018)

17. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že Pôvodný žalobca poskytol žalovanej revolvingový úver čerpaný prostredníctvom kreditnej karty na dobu neurčitú. Nebolo sporné, že žalovaná čerpala úver vo výške 1490 EUR. Z tvrdení žalobcu vyplýva, že žalovaná doposiaľ uhradila spolu sumu 100 EUR. V uvedenom vzťahu vystupoval Pôvodný veriteľ ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ. Nebolo sporné, že žalovaná úver riadne nesplácala a preto ju Pôvodný veriteľ predžalobnou upomienkou z 02.06.2016 (č.l. 70) vyzval na zaplatenie splátok v omeškaní. Žalovaná si uvedenú upomienku prevzala 08.06.2016 (č.l.72). Pôvodný veriteľ však v upomienke ako dátum najneskoršieho zaplatenia omeškaných splátok určil deň 09.06.2016, nedal tak žalovanej minimálne 15 dní na zaplatenie omeškaných splátok, tak ako to vyžaduje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V predžalobnej upomienke Pôvodný veriteľ upozornil žalovanú na možnosť zosplatnenia úveru, avšak túto možnosť formuloval ako svoje právo a nie ako skutočnosť, ktorá nastane ku konkrétne určenému dátumu. Nasledovalo preto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 06.07.2016 (č.l.71), ktorým bolo žalovanej oznamované, že úver sa stal v celom rozsahu splatným. Vo vzťahu k uvedenému oznámeniu predčasnej splatnosti úveru však žalobca nepreukázal, že by bolo doručené žalovanej, resp. aspoň do sféry jej vplyvu. Nebolo tak preukázané, že tento jednostranný právny úkon Pôvodného veriteľa sa stal účinným v tom čase a preto nemožno konštatovať, že by bol spotrebiteľský úver v čase jeho postúpenia, t.j. 18.07.2019 splatný. Podmienkou postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľského úveru je v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch to, aby bola táto pohľadávka splatnou. Žalobca nepreukázal, že došlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti (zosplatneniu) celého úveru, a Pôvodný žalobca preto nemohol na žalobcu platne previesť celú pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené postúpenie pohľadávky je tak neplatné pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Nakoľko žalobca požiadal o rozhodnutie bez jeho prítomnosti na základe jeho tvrdení a predložených dôkazov, nebolo možné aplikovať postup podľa § 150 ods. 2 CSP.

18. Základným z predpokladov úspechu žalobcu v sporovom konaní je preukázanie, že žalobca je nositeľom práva, ktoré uplatňuje v žalobe (aktívna vecná legitímácia) a žalovaný je nositeľom tomuto právu zodpovedajúcej povinnosti (pasívna vecná legitímácia), pričom tieto otázky súd v sporovom konaní skúma i bez návrhu a ešte pred tým ako skúma samotné merito veci. Keďže nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, žalobca nie je v súčasnosti nositeľom práva uplatňovaného žalobou. Z uvedeného dôvodu súd nárok žalobcu, okrem nároku priznaného rozsudkom pre uznanie (výrok II.), zamietol.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Vychádzajúc z výšky nároku uplatňovaného po späťvzatí časti žaloby, boli žalobca a žalovaná z procesného hľadiska úspešný približne v rovnakej výške. Súd preto žiadnemu z nich nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Námestovo. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 a 2 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).